

РЕШЕНИЕ

№ 42850

гр. София, 20.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10183** по описа за **2025** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Областна дирекция по безопасност на храните (ОДБХ) – С. град, чрез адв. В. Б., срещу Решение № 2459/03.07.2025г., постановено по АНД № 20251110206703 по описа за 2025 година на Софийски районен съд, 116-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 33 от 08.04.2025г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град, с което на Общинско предприятие „Екоравновесие“, на основание чл. 417, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗВД, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 132, т. 20 от ЗВД, вр. чл. 105, ал. 6 от Наредба № 41 от 10.12.2008г. за изискванията към обекти, в които се отглеждат, развъждат и/или предлагат домашни любимци с цел търговия, към пансиони и приюти за животни.

В жалбата са наведени подробни съображения за неправилност и необоснованост на атакуваното съдебно решение, като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на закона – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. чл. 348, ал. 2 НПК. Изложени са доводи, че СРС не е установил правилно фактите и обстоятелствата, свързани със спецификата на процесния проверен обект, който е регистриран като животновъден обект „приют за кучета“ по реда на чл. 137 от ЗВД, не е анализирал представените доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, направил е погрешни и необосновани правни изводи. Моли за отмяна решението на СРС и вместо него да се постанови друго, с което се потвърди НП като

правилно и законосъобразно.

В съдебно заседание касаторът се представя от адв. Б., която поддържа касационната жалба. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение. Ответникът – Директорът на Общинско предприятие „Екоравновесие“, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. К., която в съдебно заседание и в представена писмена защита оспорва касационната жалба, като счита решението за правилно и законосъобразно и моли същото да бъде оставено в сила. Претендира направените по делото разноски, за които прилага списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Цветослав Вергов, моли да бъде потвърдено решението на СРС.

Административен съд - София-град, XXVII-ми касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства районният съд е възприел следната фактическа обстановка: при извършена проверка на 18.07.2024г. по повод подаден сигнал, инспектори при Областната дирекция по безопасност на храните – С. град посетили обект общински приют „Г. Б.“, находящ се в [населено място], Столична община, с ветеринарен регистрационен № 1885-00661, стопанисван от Общинско предприятие „Екоравновесие“, при което контролните органи установили, че не е спазена разпоредбата на чл. 105, ал. 6 от Наредба № 41 от 10.12.2008г. за изискванията към обекти, в които се отглеждат, развъждат и/или предлагат домашни любимци с цел търговия, към пансиони и приюти за животни, тъй като в помещенията за настаняване на кучета не били осигурени играчки. Констатациите от извършената проверка били описани със съставянето на протокол, а с издаването на предписание № 374 от 19.07.2024г. на общинското предприятие са дадени указания да изпълни нарушената разпоредба с приложението във всички свои звена.

За проверка на изпълнението на дадените указания, инспектори от ОДБХ-С. град са осъществили вторична проверка на приюта за отглеждане на животни, проведена на 17.01.2025г. Резултатите от инспекцията са документирани със съставянето на Протокол № 19/17.01.2025г., от който е видно, че предходно даденото предписание не е било изпълнено в определения срок.

Съставен е АУАН № 0000361/20.02.2025г. против Общинско предприятие „Екоравновесие“ в качеството му на оператор на животновъдния обект за нарушение на чл. 132, т. 20 от ЗВД, вр. чл. 105, ал. 6 от Наредба № 41 от 10.12.2008г. за изискванията към обекти, в които се отглеждат, развъждат и/или предлагат домашни любимци с цел търговия, към пансиони и приюти за животни.

Въз основа на съставения АУАН на 08.04.2025г. било издадено процесното НП, с което на основание чл. 417, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗВД директорът на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град наложил на Общинско предприятие „Екоравновесие“ административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 132, т. 20 от ЗВД, вр. чл. 105, ал. 6 от Наредба № 41 от 10.12.2008г. за изискванията към обекти, в които се отглеждат, развъждат и/или предлагат домашни любимци с цел търговия, към пансиони и приюти

за животни.

СРС е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. АУАН и НП съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити - описано е нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, посочена е нарушената законова разпоредба и нормата, въз основа на която е определена санкцията. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на акта и издаване на НП. Установил е, че действително не е изпълнено посоченото предписание. За да отмени НП, съдът е намерил за недоказано извършването на територията на обекта на дейности, свързани с отглеждане или възпроизводство на селскостопански животни, нито на такива по производство на животински продукти, предназначени за продажба или добив на суровини и храна за лична консумация, което да обуслови селскостопанското предназначение на отглежданите животни. В тази връзка не е осъществен съставът на административно нарушение по чл. 417, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗВД, който санкционира неизпълнението на предписание, дадено на собственик на селскостопански животни, каквото качество общинско предприятие „Екоравновесие“ очевидно не притежава.

Решението на районния съд е правилно.

Фактически, правно и доказателствено обоснован е направеният от въззивния съд извод, че извършването на вмененото на санкционираното лице нарушение не е доказано по безспорен начин.

Процесното № 33 от 08.04.2025г. е издадено за ангажиране отговорността на Общинско предприятие „Екоравновесие“ за допуснатото от лицето нарушение на чл. 132, ал. 1, т. 20 от ЗВМД, в качеството му на собственик на животновъден обект по см. на § 1, т. 36 от ДР на ЗВМД. Съгласно приложената санкционна норма на чл. 417, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗВД, при неспазване изискването на чл. 132, ал. 1, т. 20 от ЗВД, собственикът на селскостопанските животни, се наказва с глоба от 500 до 2000 лв., а когато нарушението по е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, му се налага имуществена санкция от 1000 до 3000 лв. В случая, както е установил и СРС, приютът е с ветеринарно регистрационен № 1855-0066 и притежава удостоверение за регистрация пред ОДБХ – С. град, където е регистриран като животновъден обект, но регистрационният статус на обекта не може автоматично да обуслови естеството на осъществяваните в него дейности, доколкото приютът не може да се приеме за териториално обособена единица, предназначена за отглеждане на селскостопански животни или производство на животинска продукция.

Правилно е възприето, че в Закона за ветеринарномедицинската дейност липсва легално определение, което да дефинира обхвата на употребеното понятие „селскостопанско животно“. Същото се извлича от § 1, т. 24 от Закона за животновъдството, а именно: „Селскостопански животни“ са говеда, биволи, овце, кози, еднокопитни, свине, птици, зайци, пчелни семейства и копринена пеперуда, отглеждани и развъждани със стопанска цел, както и каракачанско куче и българско овчарско куче, отглеждани със селскостопанско предназначение, т.е. не всички кучета са селскостопански животни. В случая по делото няма ангажирани доказателства отглежданите кучета от ответника по касация в процесния обект да са със селскостопанско предназначение. Не е доказано, че на мястото на извършване на проверката са извършвани дейности, свързани с отглеждане или възпроизводство на селскостопански животни, нито на такива по производство на животински продукти, предназначени за продажба или добив на суровини и храна за лична консумация, което да обуслови селскостопанското предназначение на отглежданите животни.

В тази връзка съдът е достигнал до правилния извод, че в случая не е бил осъществен съставът на административно нарушение по чл. 417, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗВД, който санкционира

неизпълнението на предписание, дадено на собственик на селскостопански животни, каквото качество общинско предприятие „Екоравновесие“. В тежест на наказващия орган е да установи и докаже при условията на пълно главно доказване наличието на всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност. В случая това не е сторено, поради което правилен е направеният от СРС извод, че административнонаказателното обвинение за допуснато от санкционираното лице нарушение на чл. 132, ал. 1, т. 20 от ЗВМД, е фактически и доказателствено необосновано.

По изложените съображения, настоящата инстанция приема, че не са налице основания за отмяна на обжалваното съдебно решение. Касационната жалба се явява неоснователна, а решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед своевременно направеното от ответника по касация искане за присъждане на разноски на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН на ответника се дължат разноски в доказвания им размер на 800 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, XXVII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2459/03.07.2025г., постановено по АНД № 20251110206703 по описа за 2025 година на Софийски районен съд, 116-ти състав.

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните - С. град да заплати на Общинско предприятие „Екоравновесие“ съдебни разноски по делото в размер на 800 /осемстотин/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: